

**Otevřený dopis aliance Rodiče za inkluzi
ministrýni školství, mládeže a tělovýchovy
Mgr. Kateřině Valachové, Ph.D.**

V Praze dne 30. listopadu 2015

Vážená paní ministryně,

dovolujeme si Vás tímto informovat o rodičovském hnutí, které se v počátku roku 2015 vyprofilovalo po sérii pracovních setkání rodičů dětí s různými typy zdravotního, sociálního a jiného znevýhodnění.

Aliance Rodiče za inkluzi vznikla s cílem posílit roli rodičů v procesu začleňování dětí se zdravotním postižením, sociálním a jiným znevýhodněním do běžných škol tak, aby byli přijímáni jako partneři. Dalším důvodem vzniku Aliance bylo posunout teoretické diskuse o smysluplnosti inkluzivního vzdělávání ke konstruktivnímu dialogu a prostoru k vyjádření se nám rodičům, kterým na dětech záleží nejvíce.

Často jako rodiče čelíme kritice za to, že se bráníme speciálnímu školství. Čelíme otázkám, proč nevidíme speciální školu jako dobrou cestu pro vzdělávání našich dětí. Nechceme se zabývat medicínským přístupem v pedagogice v době, kdy se od tohoto přístupu ve vyspělých zemích upouští, a navíc i naše zákony i mezinárodní závazky, včetně Úmluvy o právech lidí s postižením, nám v naší zemi zaručují přístup zcela jiný. Mnoho z nás rodičů nemá dobré zkušenosti se speciálními školami – často chybí speciální přístupy, metody, pomůcky nebo další „vymoženosti“, kterými se údajně odlišuje speciální – čili odborné a personálně kvalitně připravené školství, od toho běžného. To, co je výhodou speciálních škol, jsou méně početné třídy a mnohdy, nikoli vždy, trpěliví učitelé, zvyklí na individuální práci s dítětem. Jsou často zvyklí vyrábět si sami pomůcky a připravovat se na vyučování pro každé dítě zvlášť ... I ve speciálních školách po nás chtějí zajistit osobní asistenty, aby naše děti mohly chodit do jídelny nebo družiny, nebo dokonce aby mohly být děti přítomny vyučování celé dopoledne. Narážíme na izolovanost speciálního školství, vnímáme speciální školství jako negativní segregaci našich dětí, a máme obavy o jejich budoucnost, pokud se v dětském věku nenaučí komunikovat s běžnými vrstevníky a oni s nimi.

My, jako rodiče dětí se zdravotním postižením či sociálním a jiným znevýhodněním chceme, aby naše děti chodily do běžné školy. Chceme, aby se naplňovalo jejich zákonné právo na

takovou školní docházku. Chceme, aby se naše děti vzdělávaly, komunikovaly a prostě žily svůj dětský čas se svými běžnými vrstevníky, aby nebyly izolované ve speciální škole daleko od domova, od své ulice nebo čtvrti. Chceme, aby učitelé společně s dalšími odborníky a ve spolupráci s námi rodiči byli schopni – tak jak po nich požaduje školský zákon, individualizovat vzdělávací cíle každého dítěte, zjišťovat jeho vzdělávací a sociální potřeby. Chceme, aby učitelé byli vzděláni v moderních vyučovacích metodách a přestali používat frontální výuku jako jedinou možnou – při ní opravdu škola nemůže naplňovat znaky inkluzivní školy. Chceme, aby nás rodiče brali učitelé jako partnery, kteří jim mohou předat cenné rady, jak komunikovat s našimi dětmi. Chceme, aby stát udělal všechno pro to, aby byla naplněna práva našich dětí i nás.

Současně vytváříme prostor pro konstruktivní setkávání aktérů inkluze v terénu, kde lze otevírat a diskutovat problémy, které v průběhu integrace/inkluze nastávají. Zaznamenáváme značný zájem nejen ze strany rodičů, ale také odborníků z praxe. Touto cestou chceme přispět ke zlepšení vzájemné informovanosti, respektu a pochopení zúčastněných stran. Posilujeme kompetence rodičů, kteří řeší způsob vzdělávání svých dětí. Jsme připraveni k dialogu s odbornou veřejností.

Vážená paní ministryně, děkujeme Vám za pozornost a přejeme Vám ve Vaší práci hodně úspěchů.

Koordinační výbor aliance Rodiče za inkluzi:

Pavla Baxová,

Veronika Doležilová

Hana Kubíková

Kamila Mertová

Milena Němcová

Jolana Šmarhovyčová